

Katoliški GLAS

UREDNIŠTVO IN UPRAVA

34170 Gorica, Riva Piazzutta, 18 - Tel. 83177

PODUREDNIŠTVO

34135 Trst, Vicolo delle Rose, 7 - Tel. 414646

Letna naročnina, Italija Lir 19.000

Letna inozemstvo Lir. 30.000

Letna inozemstvo, USA dol. 28

Poštno čekovni račun: štev. 24/12410

Leto XXXIV. - Štev. 2 (1686)

Gorica - četrtek, 14. januarja 1982 - Trst

Posamezna številka Lir 400

Ob prerani smrti nadškofa Petra Cocolina

Boleča izguba za goriško škofijo

Saciletto-Altura je majhna vasica v furlanskem delu goriške nadškofije. Ta mala, nepomembna furlanska vasica, ki šteje komaj 365 prebivalcev, je goriški škofiji dala domačega škofa, prvega po smrti F. B. Sedeja. V tej vasici se je namreč rodil nadškof Peter Cocolin.

DOBER CLOVEK

Doma so bili kmetje in kot povsod v letih krize med obema vojnama je bilo tudi pri Cocolinovih več bede kot bogastva. Toda malega Petra so kljub temu poslali v goriško semenišče, kjer se je šolal v zelo številnem razredu furlanskih in slovenskih dijakov. Razred je bil močan ne samo po številu, temveč tudi zaradi nadarjenosti dijakov. Tostran meje je iz tistega letnika devet duhovnikov, sošolcev nadškofa Cocolina, prav toliko jih je ostalo v jugoslovenskem delu nadškofije. V takšnem razredu je živel Peter Cocolin. Med sošolci so se dobro razumeli in ni bilo trenj med Slovenci in Furlani oz. Italijani. To solidarnost so ohranili tudi pozneje in jo gojijo naprej ob vsakoletnih srečanjih nekdanjih sošolcev.

Peter Cocolin je bil torej dober tovariš med dobrimi tovariši. Takšen je ostal tudi pozneje, ko je postal nadškof. Ni bilo težko najti stik z njim ne samo sošolcem, temveč vsakomur. Najbolj preprost človek ni imel težave občevati z msgr. Cocolinom.

To vedo zlasti otroci. Ob birmah in pastirskih obiskih se je rad ustavljal z njimi ne samo za skupinsko fotografijo, marveč tudi za razgovor. Tako so npr. postali kar prijatelji v Dolu z Emilom in Robertom Pericem; sama sta mu stregla, kadar se je ustavil v gostilni, ki jo vodi njuna mama. Tako je bilo povsod drugod. Do-

mača družina in složno življenje v razredu sta vtisnili nadškofu Cocolinu do vseh tisti prijateljski odnos, ki ga je tako odlikoval v njegovem življenju.

RAD JE SLOVENSKO GOVORIL

Med slovenskimi verniki mu je k temu zelo pomagalo zadovoljivo znanje slovenskega jezika. V srednji šoli v semenišču je v njegovih letih bilo obvezno učenje slovenskega jezika za vse italijanske dijake. Učili so jih razni profesorji; najboljši med njimi je bil pok. Jožko Bratuž. Ta je tudi Furlane naučil slovenščine tako, da jo številni kar dobro govorijo.

Tudi Peter Cocolin je bil njegov učenec. V tistih letih, ko se je pod strogo taktirko prof. Bratuža učil slovensko brati in pravilno naglašati, gotovo ni računalo, kako prav mu bo to znanje prišlo pozneje v življenju kot škofu mešane škofije. Kot mlad duhovnik v Furlaniji, sprva kot kaplan in pozneje kot župnik, slovenščine ni potreboval in jo je dokaj pozabil.

Toda ko je postal škof, je svoje znanje uspešno obnovil in vsi smo lahko ugotavljali njegov napredek na tem področju, četudi ni bil poseben talent za jezike. Da bi se še bolj usposobil, je nekaj let hodil v vas Soča na počitnice. Nastanil se je v župnišču pri g. Lojzetu, ki je rad dal prostor nadškofu, njegovi sestri, ki je gospodinjala, in svaku prof. Hmeljaku iz Šempetra. Tam med našimi gorjanci je utrjeval ne samo zdravje, ampak tudi znanje slovenščine. Zavedal se je, da mora dušni pastir najti stik z verniki tudi tako, da z njimi govori njihov jezik.

PRIJATELJ SLOVENCEV

Sploh smemo reči, da je nadškof Cocolin imel Slovence rad, da ni delal razlike med enimi in drugimi verniki. Če bi bil mogel, bi za nas še več naredil. Tako je njegova zasluga, da smo v Gorici dobili svoj dušnopastirski center v cerkvi sv. Ivana, ki bo letos obhajal desetletnico obstoja. Zadnja leta se je delalo na tem, da bi center postal prava župnija. Zdi se, da je ob zadnjem obisku »ad limina« v Vatikanu zaveda zadovoljivo stekla in bi verjetno za desetletnico dobili pravo mestno župnijo za slovenske vernike v Gorici. Sedaj pa je njegova nenadna smrt zadevo najbrž odgodila za nekaj časa.

Slovenski duhovniki smo dobili lastno duhovniško področje oz. cono. Prav tako imamo Slovenci lastno dušnopastirsko področje. In še nekaj: dr. Oskarja Simčiča je imenoval za svojega škofijskega vikarja za Slovence.

Gotovo da še niso bili rešeni vsi problemi, zlasti ne problem dušnega pastirstva v narodno mešanih župnijah devinsko-nabrežinske občine. Izkazal se je za preveč zapletenega. Vendar razgovorjanje se je začelo. Tudi ta problem je torej ostal njegovemu nasledniku.

DEMOKRAT V VODENJU ŠKOFIJE

Nerešen je ostal še kak drug dušnopastirski problem v škofiji, kajti značilno za msgr. Cocolina je bilo, da reševanja problemov ni nikoli izsiljeval, nikoli zaukazal. Kot bi ne znal ukazovati. Toda bilo je to le njegovo dušnopastirsko načelo: problemom najti dogovorjeno in ne z ukazom vsiljeno rešitev. Vsled tega se je vedno posvetoval, razgovarjal, pretresal. Hotel je voditi škofijo skupaj z duhovniškim svetom in s škofijskim pastoralnim svetom. Takšna pot demokratičnih odločitev je pa vedno dolga. Zato smo duhovniki, vsaj nekateri, želeli, da bi sam avtoritativno to in ono odločil. Toda ni, rajši je čakal, da dozori skupna rešitev. Vsled tega so bili za njegovo vodenje škofije značilni sestanki, srečanja, posvetovanja, razgovori in to z vsemi, duhovniki in laiki.

Spomnimo se samo na njegova srečanja z laiki ob škofijski vizitaciji! V vsaki župniji se je srečal tudi z laiki in to po večkrat. Zato je bil zmeraj na poti, na sejah, srečanjih, sestankih kot da bi živel v kaki samoupravni družbi. Takšen je bil Cocolinov stil vodenja škofije.

NADŠKOFOVA ODPRTOST

Odprtost nadškofa Cocolina je bila znana vsem. Zato ni imel nikjer nasprotnikov. Lahko je prišel kamorkoli. Zato so mu bila odprta vrata v tovarne med delavce, v šole med dijake, v družine, kakor tudi do vseh oblasti v deželi. Zelo rad je obiskoval bolnike po bolnišnicah in po domovih.

Njegovi obiski so se raztegnili tudi na Afriko. V Slonokoščeni obali je imel »svoj« misijon. Pod njim se je začelo sodelovanje s Cerkvijo v tej afriški deželi. To sodelovanje je vzel zares. Zaradi tega ni samo pošiljal tja škofijskih misijskih delavcev, ampak je tudi sam večkrat obiskal misijske postojanke v tej državi. Začelo se je z obiskom gobavcev v Manikrō in se potem razvilo v bogato in plodovito sodelovanje z afriško Cerkvijo. Videli smo, kako so tudi tam nadškofa Cocolina sprejemali z veseljem in celo navdušenjem, kamorkoli je prišel.

NJEGOVE DUHOVNIŠKE SLUŽBE

Italijani bi rekli, da je msgr. Peter Cocolin prišel »od gavete«, mi pa, da je iz hlapčiča postal gospodar. Po posvečenju leta 1944 je najprej šel za kaplana v Krmin. V Krminu se je posebno uspešno posvetil mladini. Bil je duhovni asistent tamkajšnjih skavtovin in skavtinj. Od tod njegove simpatije za skavtsko organizacijo in tudi njegovo navdušenje za slovenske skav-

te in skavtinje. Lansko poletje je med njimi na taboru preživel svoj 61. in zadnji rojstni dan.

Iz Krmina so ga poslali v težko župnijo Terzo di Aquileia, ki je izrazito »rdeča« vas. Toda Peter Cocolin je s svojim nasmehom in prijateljskim nastopom vedno vse osvojil; tudi komuniste. Iz te župnije je odšel v Oglej za župnika in dekana. Oglejski župnik je zaradi zgodovinske važnosti oglejske Cerkev vedno pomenljiva osebnost, saj pride v stik z najrazličnejšimi osebami iz vsega sveta, ki obiskujejo baziliko. Poleg tega je čuvar te najodličnejše cerkve goriške škofije.

Ko je v Trziču umrl msgr. Foschian, župnik pri Sv. Ambrožu, so mu iskali primerne naslednika. To ni bilo lahko, ker je msgr. Foschian bil zelo markantna in močna osebnost v vrstah furlanske duhovščine. Izbira je padla na msgr. Petra Cocolina v Ogleju.

Toda zgodilo se mu je kot Slomšku. Ko je ta bil imenovan za župnika v Celju, je šel tja z mislijo, da bo ostal v Celju do smrti. Toda še tisto leto je bil imenovan za škofa. Podobno msgr. Cocolin. Komaj se je razgledal v novi župniji, ga je dodelato imenovanje za goriškega nadškofa, ker se je msgr. Andrea Pangrazio odpovedal škofiji in odšel v Rim.

Tako je papež Pavel VI. imenoval na njegovo mesto Petra Cocolina, župnika in de-

kana v Trziču. Imenovanje nosi datum 26. junija 1967. Slovesna posvetitev je nato bila v oglejski baziliki 3. septembra istega leta. Skoraj 15 let je torej nadškof Cocolin vodil goriško nadškofijo.

V tem obdobju je leta 1975, ko je papež sprejel odstop tržaškega škofa Santina vodil kot apostolski administrator tudi tržaško škofijo vse do konca leta 1977, ko je bil imenovan novi škof Bellomi.

ZADNJE URE ŽIVLJENJA

Vsi smo upali, da bo goriško nadškofijo vodil še dolgo, saj je bil videti zdrav. Zadovoljen se je v sredo na večer 6. januarja vrnil iz Rima, kjer je bil na obisku »ad limina« in v avdijenci pri sv. očetu. Rekel je ob vrnitvi: »Vam bom že kaj več poročal o svojem obisku v Rimu.« Toda v soboto 9. januarja dopoldne, ko je bil pri njem v avdijenci neki duhovnik, mu je med razgovorom postalo slabo; omahnil je v nezavest.

V civilni bolnišnici, kamor so ga takoj prepeljali, je še za kratek čas prišel k zavesti. Toda kmalu se je napad ponovil in v globoki nezavesti zaradi možganske kapi je potem ostal še dva dni, ko ga je Bog v ponedeljek 11. januarja zvečer, na smrtni dan oglejskega patriarha sv. Pavlina II., poklical k sebi za večni obisk »ad limina sancti Petri«, sv. Petra, ki je bil njegov krstni zavetnik.

Novi dušnopastirski prijemi

Nadškofu Petru Cocolinu je bilo uisojeno, da vodi reformo goriške Cerkev po zamisli II. vatikanskega koncila. Cocolin je začel z ustanovitvijo duhovniškega sveta (Consilium presbiterale). Nadaljeval z ustanovitvijo Škofijskega pastoralnega sveta (Consilium pastorale dioecesanum). To naj bi bili instituciji, ki naj bi pomagali škofu pri dušnopastirskem vodstvu škofije. Zavzemal se je tudi za to, naj bi se po posameznih župnijah ustanovili župnijski dušnopastirski sveti.

Šlo je za nove prijeme v cerkvenem življenju. Nadškof se je lotil naloge s previdnostjo in postopoma. Pri tem osebno ni imel problemov, ker je sam bil zelo demokratične miselnosti, kot smo omenili. Več težav je bilo pri bazi, tako pri duhovnikih kot pri laikih, ker ne eni ne drugi nismo bili na to pripravljene. Vendar je delo na škofijski ravni steklo. Težave so še vedno z župnijskimi sveti, ki jih še vedno marsikje ni.

ŠKOFIJSKA VIZITACIJA

Drug važen moment v njegovem vodstvu škofije je bila prva škofijska vizitacija. Dolgo se je nanjo pripravljalo, ker ni hotel, da bi bila takšna, kot so bile tradicionalne vizitacije škofov v preteklosti. Novi časi zahtevajo novih načinov dela tudi v dušnem pastirstvu. Končno se je po mnogih posvetovanjih odločil in vpeljal nov način škofovega obiska po župnijah.

Ta novi način je zahteval od njega veliko osebnega dela in truda. Vizitacija je zato trajala zelo dolgo, več kot je od začetka mislil. Raztegnila se je na polnih sedem let. Toda končal jo je, predno je bil poklican na obisk »ad limina«. Tako je mogel sv. očetu precej točno poročati o versem stanju v goriški škofiji.

PROSLAVE ZGODOVINSKIH DOGODKOV

V svojih 15 letih škofovanja je doživel tudi nekaj lepih manifestacij. Ena takšnih je bila udeležba Pavla VI. na evharističnem kongresu v Vidmu septembra 1972. Pavel VI. je takrat pristal na letališču v Ronkah in je obiskal tudi oglejsko baziliko. Drugi dogodek je bil jubilej bazilike sv. Evfemi-

je v Gradežu in lani 1600-letnica koncila v Ogleju.

Šlo je za proslavo zgodovinskih dogodkov, ki pa so prisklicali pozornost tudi številnih drugih škofij, katere so v preteklosti bile povezane z oglejsko Cerkvijo in nekdanjim patriarhom v Gradežu.

ZBOROVANJE GORIŠKE CERKVE

Škofijska vizitacija in proslave zgodovinskih jubilejev so mu vdihnile zamisel zborovanja goriške Cerkev. Ta pobuda naj bi se raztegnila na dve ali tri leta in naj bi pomagala še bolj posodobiti naše cerkveno življenje v smislu pokoncilskih težajev vesoljne Cerkev.

Mislil, da bo zgodovina presodila škofovanje msgr. Petra Cocolina kot prehodno dobo, ko je iz starega predkoncilskega nastajalo novo pokoncilsko, ki gotovo ni še zaključeno. Pot je brez dvoma še dolga. Naj nadškof iz nebes moli za svojo goriško Cerkev kakor ona moli in bo še molila zanj.

K. H.

Predsednik goriškega pokrajinskega odbora skupaj s pokrajinskim svetom sočustvuje ob smrti

GORIŠKEGA NADŠKOFA
MSGR. PETRA COCOLINA

Njegovo izredno delo kot škofa, duhovnika in javnega delavca v teh krajih bo ostalo za vzgled vsem ljudem dobre volje, ki ljubijo mir in človeško dostojanstvo.

Sozalje Slovenske skupnosti v deželi Furlanija-Jul. krajina

Stolnemu kapitlju v Gorici ob smrti nadškofa Petra Cocolina, ki je več kot deset let razsvetljevalo vodil goriško nadškofijo in dve leti upravljal škofijo sv. Justa, izražamo iskrena čustva sožalja in se spominjamo njegovega duhovnega in človeškega lika. V zgodovini bo ostal zapisan zaradi široke odprtosti do vseh družbenih sil, različnih narodnosti in kultur, posebnost do Slovencev.

Sv. oče škofom Treh Benečij

Mesec za katoliški tisk

V poznih dopoldanskih urah v torek 5. januarja je sv. oče Janez Pavel II. sprejel 18 škofov območja Treh Benečij. Vodil jih je predsednik te deželne škofovske konference beneški patriarh Marco Ce, ki je tudi naslovil na sv. očeta vdanostne gesede. Na te je papež odgovoril z daljšim govorom. V naslednjem prinašamo njegove glavne misli.

BOGATA KULTURNA DEDIŠČINA

Sv. oče se je najprej spomnil na bogato kulturno dediščino Treh Benečij. »Vaše pokrajine, znane po svojih številnih naravnih lepota, umetniških zakladih in priložnostih v vedri prijaznosti prebivalstva so podedovale bogato dediščino globoko ukoreninjene vere, krepkih in zdravih kršćanskih navad ter imajo dolgo tradicijo, ki so jo oplodili toliko možje in žene, kateri so v teku stoletij zgledno in jumaško pričevali za evangelij.«

Papež je nato naštel značilne svetnike s tega področja, med njimi sveta Mohorja in Fortunata iz Ogleja, sv. Vigilija iz Trenta, sv. Hromacija iz Ogleja, sv. Zena, škofa v Veroni, prvega beneškega patriarha Lorenca Glustinianija, sv. papeža Pija X. in še nekatere druge.

Tem svetim možem in ženam je treba dodati odlične zastopnike laiškega stanu, ki so se konec prejšnjega stoletja in v sedanjem udejstvovali v apostolskem, socialnem in kulturnem življenju ter pri tem dali pričevanje trdnice in pristne vere.

Ta čudovita verska tradicija ima svoje temelje v zdravi družini, v gorečnosti in razgibanosti delovanja škofov in duhovnikov, v močnem občestvenem čutu župnijskih skupnosti in laiških združenjih.

NOVE RAZMERE

Seveda pa je nagel razvoj novih idej in običajev v italijanski družbi, spremljan od globokih družbenih in gospodarskih sprememb odjeknil tudi v Treh Benečijah. Osredotočena industrializacija v nekaterih krajih je prinesla s seboj pekočo socialno problematiko; na nekaterih univerzah in državnih šolah je prišlo do ostrega oporečnosti in rovarjenja zoper obstoječe ustanove; množični turizem je tudi prispeval k spremembi navad in miselnosti medtem ko se je povečal razkorak med generacijami ter je postal razgovor med njimi težaven.

Iz vsega navedenega se porajajo novi problemi: predvsem mladih, ki so v neprestanem iskanju življenjskih vrednot; potem razkorak družine; raste sicer število tistih, ki so dojeli zakramentalno razsežnost zakona in ga živijo v globoki duhovnosti, toda vedno več pa je žal tudi civilnih za konov ali oseb, ki živijo skupaj brez poka. Kateheza, ki ima v deželi dolgo in hvalevredno tradicijo, potrebuje prenove, da bo prilagojena raznim kategorijam in se posluževala raznih sredstev in metod, med katerimi so zelo koristne tiste, ki jih je pripravila italijanska škofovska konferenca. Dodati je treba še krizo duhovnih poklicev in dušno pastirstvo v svetu dela.

DUHOVNICI, BOGOSLOVCI IN REDOVNIKI

Sv. oče je nato omenil 6.000 duhovnikov, ki velikodušno in neutrudljivo delujejo na raznih področjih. »še posebej želim omeniti tiste duhovnike, ki upravljajo majhne župnije v gorskem svetu sredi velikih težav.«

UTRIP Cerkve

Novi škof v Linzu

Sv. oče je za novega škofa avstrijske škofije Linz imenoval dosedanega opata v benediktinskem samostanu v St. Lambrechtu na Zgornjem Štajerskem Maksimilijana Aicherna. Novi škof je star 49 let. Rodil se je na Dunaju. Po končani gimnaziji se je pričel očetovega poklica, ki je bil mesar. Z 22 leti je vstopil v benediktinski samostan, 1959 je bil posvečen za duhovnika, od 1977 dalje pa je vodil samostan St. Lambrecht.

Odstop indonezijskega nadškofa

Indonezijski nadškof kardinal Justinus Darmojuwono, star 67 let, je odstopil. Sv. oče je sprejel njegov odstop. Kardinal pravi, da nima več dovolj moči, da bi vodil indonezijsko Cerkve in da prepustja svoje mesto mlajšim močem. Umaknil se je na zapuščeno predmestno župnijo, kjer pomaga pri dušnem pastirstvu. V tej župniji skoraj nihče ne pozna njegove preteklosti, ker v njej živijo skoraj sami priseljenci. Za stanovanje ima le skromno sobico. Indonezijska ima 5 milijonov katoličanov, za katere skrbi 1.554 duhovnikov, od katerih je 892 domačinov. Indonezijsko Cerkve je kardinal Darmojuwono vodil 16 let.

koč in v popolni osamljenosti, pa ostajajo v svoji skritosti luč in sol za svoje vernike. Naj bodo vsi duhovniki Treh Benečij vredni nasledniki svojih prednikov, ki so jim pustili svetle zglede duhovnosti, predanosti in ljubezni. Prizadevajo naj se za svoje stalno oblikovanje, za duhovno življenje, za osebni študij.

Papež je nato zaželel zvestobo in vztrajanju vsem, ki študirajo v malih in velikih semeniščih dežele. Prvih je 1.130, drugih 480. Sv. oče zelo ceni tudi dragoceno apostolsko delo, ki ga opravljajo številni redovniki in redovnice in ki je zares tolažilno. Na območju Treh Benečij je aktivnih 3.845 redovnikov, ki pripadajo 55 različnim kongregacijam ter 10.265 redovnic, od katerih se 455 posveča bogomiselnu življenju. Naj bi se redovniki in redovnice vedno bolj vključevali v dušnopastirsko delo krajevnih Cerkva, mladi ljudje pa naj bi jih posnemali v popolnem darovanju Bogu v redovniškem posvečenju.

POHVALA LAIKOM

Vesel je sv. oče tudi dejstva, da so de-

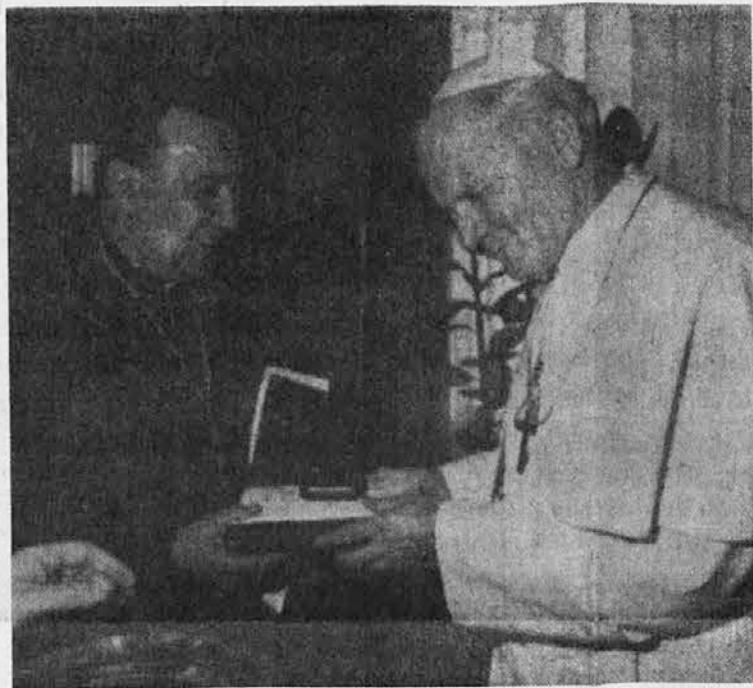
javni laiki, ki se udeležujejo v cerkvenih združenjih in skupinah zelo številni, polni velikodušnega navdušenja in zavzeti na raznih dušnopastirskih področjih: v bogoslužju, katehezi, vzgoji, šoli, socialni skrbi, v svetu dela. To so res nesebični sodelavci pri širjenju božjega kraljestva!

STALNA PRISOTNOST MATERE BOŽJE

Na koncu se je Janez Pavel II. spomnil še svojega predhodnika Janeza Pavla I., papeža Lucianija, »ki je bil vreden sin vaše zemlje«. Vse krajevne Cerkve in njih vernike je priporočil Materi božji, »ki je v vaši deželi čiščena z močno pobožnostjo v številnih svetiščih«. Med drugimi je omenil Monte Berico nad Vicenzo, Marijo Kraljico na Vejni nad Trstom, Barbano pri Gradežu, Staro goro nad Čedadom, Weissenstein (Pietralba) v južnotirolskih Dolomitih. Zal pa ga ni nihče spomnil na naše Sv. Višarje, kjer se srečujejo slovanski, germanski in latinski svet. Prav to svetišče ima v naših časih posebno važno poslanstvo.

—ej

Zadnje srečanje s sv. očetom

Papež Janez Pavel II. poklanja msgr. Petru Cocolinu rožni venec

Obisk »ad limina Apostolorum«, ki ga škofje rimsko-katoliške Cerkve opravijo pri sv. očetu vsakih pet let, je starodavna navada, ki sega v prve čase Cerkve, potem ko je nehalo tristoletno rimsko preganjanje kristjanov. Iti »ad limina« je pomenilo obiskati grobove prvakov apostolov sv. Petra in Pavla v Rimu. Ta navada se je z rastjo uveljavljanjem papeštva še bolj utrdila. Obisk »ad limina« se je povezal s srečanjem s papežem, pri čemer so škofje poročali o svojem delu v zaupanih jim škofijah, od sv. očeta pa prejeli navodila in smernice. Bil je papež Sikst V., ki je ta običaj z bulo »Romanus pontifex« leta 1585 uzakonil in ga razglasil za obveznega.

Tako so pretekli teden šli »ad limina Apostolorum« vsi škofje cerkvene pokrajine Treh Benečij, ki obsega Benečijo-Julijsko krajino, Benečansko in Tridentinsko z Južno Tirolsko. Papež jih je — 15 rednih in tri pomožne škofe — sprejel najprej posamično v ponedeljek 4. in torek 5. januarja, nato pa še vse skupaj in jim govoril o sodobnih problemih, ki zadevajo njihove Cerkve. Papežev govor prinašamo na drugem mestu.

V ponedeljek 4. januarja je na polurni razgovor sprejel tudi pok. nadškofa Cocolina. O čem je bilo govora?

POGOVOR MED PAPEŽEM IN GORIŠKIM NADŠKOFOM

Sv. oče je msgr. Cocolina sprejel z zemljepisno karto pred seboj, na kateri je označeno območje goriške nadškofije. Zanimalo ga je, kakšen odnos ima goriška nadškofija do sosednjih škofij, tudi do onih onstran meje. Prav tako je sv. oče hotel vedeti, kako je s slovensko manjšino, kakšne so njene dušnopastirske in kulturne potrebe in zahteve in kakšen je položaj v jezikovno mešanih župnijah. Nadalje se je sv. oče zanimal za položaj duhovščine, za redovnike in redovnice, kako so se na podlagi zadnjih dokumentov vključili v pastoralno delo škofije; tudi je vprašal msgr. Cocolina, kako je z duhovnimi poklici in semeniščem. Zelel je tudi informacij o mladini in šoli; kaj se je storilo za teološko, dušnopastirsko in kulturno oblikovanje duhovnikov. Poudaril je važno oblikovanje krščanskih laikov in njihovega sodelovanja v župnijskih in pastoralnih svetih.

Goriški nadškof je sv. očetu izročil ob-

širno poročilo o položaju v goriški nadškofiji, ki bo predmet preučevanja raznih rimskih kongregacij. Papežu je na zastavljena vprašanja izčrpnost odgovorjal. Sv. očetu je opisal značilnosti škofijske vizitacije in cilje zborovanja goriške Cerkve. Spomnil je na zgodovinske dogodke, povezane s škofijo, med njimi na proslavo 1600-letnice oglejskega koncila. Razložil je, kako se skuša v goriški nadškofiji udeležiti smernice zadnjega vatikanskega cerkvenega zbora, kaj se je storilo za teološko posodobljenje duhovnikov in laikov, kako se skuša po župnijah ustanoviti pastoralne svete in druge strukture pokoncilne Cerkve. Msgr. Cocolin je omenil tudi goriško prisotnost v Cerkvi v Bouaké v afriški državi Slonokoščena obala; naštel je probleme, ki so povezani z delom in pastoralno delavskemu svetu; razložil je skrb škofije za pravilno informacijo, ki ga vrši prek škofijskega tednika. Dotaknil se je tudi vprašanj, ki so povezana z delom za mladino in z vzgojo mladega rodu. Končno je tudi poročal o svojem delu kot zastopnik italijanske škofovske konference na zasedanjih konference jugoslovanskih škofov.

Sv. oče ga je z zanimanjem poslušal in mu na koncu zaželel mnogo uspeha pri dušnopastirskih pobudah, zlasti pri izvedbi zborovanja goriške Cerkve. Izročil je pozdrav vsem, ki tvorijo to Cerkve, zlasti še trpečim in ubogim. Ob slovesu mu je izročil v dar rožni venec.

In to slovo je bilo dokončno. Ze v soboto, 9. novembra, mu je bilo javljeno, kaj se je sobratu v škofovstvu primerilo. Takoj je dal sporočiti, da molji za težko prizadetega nadškofa. Naslednji dan je goriški Cerkvi po kardinalu Casaroliju poslal izraze soudeležbe na skupni bolečini. O msgr. Cocolinu mu je poročal tudi msgr. Pangrazio, ki je bil glavni pobudnik, da je prišlo do imenovanja Petra Cocolina za škofa. Ob njegovi bolniški postelji je opravil pred povratkom v Rim sv. mašo. Pogrebne svečanosti so bile v Gorici v četrtek 14. januarja v cerkvi Srca Jezusovega ob 15. uri, potem ko je bilo truplo v torek in sredo izpostavljeno v nadškofijski palači. Pogreb je vodil beneški patriarh Marco Ce. Po pogrebnih maši so krsto v sprevedu prenesli v goriško stolnico, kjer je bilo v grobnici nadškofov položeno k večnemu počitku.

J. Jk.

SVOBODA PRI SPREJEMANJU TISKANE BESEDE

Na zapleteno vprašanje, zakaj Bog greh dopušta, odgovarja dobri stari katekizem, da zato, ker noče človeku vzeti svobode. Danes, ob poglobljenem pojmovanju svobode, nas ta odgovor ne more čisto zadovoljiti. Svoboda namreč ni v tem, da lahko delamo hudo, temveč v tem, da moremo delati dobro. Cim bolj podlegamo pritiskom različnih mikov in skušnjav, tem bolj se manjša naša človeška svoboda.

V območje te svobode spada tudi tiskana beseda. Ne more dobro obveščati nekdo, ki se vsak dan ne bori za svojo notranjo in zunanjo svobodo govorjenja, pisanja, sporočanja. Preudaren bralec hitro odkrije, koliko je bil svoboden tisti, ki je poročilo ali članek pripravil. Strah pred resnico, hlapčevsko ponavljanje tega, kar so rekli drugi, barantanje s polresnicami, prikrojavanje dejstev so očitna znamenja, da je nekdo notranje zvezan in ni osvobojen za odgovorno poročanje in obveščanje.

Ker je večina časopisov in revij, ki jih prebirajo slovenski ljudje prepopena s take vrste pisanjem, postane poslanstvo slovenskega katoliškega tiska še pomembnejše kot bi že bilo samo po sebi. Treba je imeti veliko zunanje in notranje svobode, da povemo, kar mislimo, da je res in prav.

Pa ne samo tisti, ki katoliški tisk pripravljajo, nudijo in izdajajo, tudi sprejemalci tiskane besede morajo biti zreli, da v vsakem trenutku znajo ločiti zrno od plev. Naj bo sredstvo obveščanja še tako razširjeno in še tako učinkovito, ne more shajati brez sprejemalcev in brez neposrednega stika z njimi. In tu imajo sprejemalci priložnost, da učinkovito uveljavijo svojo svobodo in odgovornost v procesu obveščanja. Najprej tisto nedotakljivo notranjo svobodo, v moči katere lahko eno sporočilo sprejmejo, drugo pa odklonijo. Potem pa še svobodo navzven, da sporočevalcem jasno in odločno povedo, kje so meje njihove svobode in odgovornosti. In to najbolj konkretno store tako, da dober tisk naročajo in berejo, slabega pa odklanjajo in zavračajo.

In še neke prde naša svoboda do polnega izraza: da se ne damo usuznjati od radia in televizije. Prav gotovo sta ti dve sredstvi družbenega obveščanja najbolj privlačni in zanimivi, toda hkrati predstavljata tudi največjo nevarnost za našo duhovno rast in ustvarjalnost, ker nas zavajata v nekakšno miselno lenobnost. Človek, ki se izobražuje zgolj ob televizijskem zaslonu, bo hitro podlegel zunanjim vplivom in postal enostranski. Če ne bo tudi s tiskano besedo v roki gojil svoje osebne ustvarjalnosti, bo duhovno zdrknil na raven predzgodovinskega človeka in bo kljub vsej sodobni tehniki ali pa prav zaradi nje neprimerno bolj nepismen od naših dedkov in babic, ki so ob ognjiščih bajali otrokom o večno lepem, resničnem in pravičem. Tudi zaradi tega nam je potreben naš dober tisk! — ak

Izvedba finančnih obveznosti iz Osimskega sporazuma

V zvezi z zadnjimi vladnimi ukrepi, ki nakazujejo dodatna finančna sredstva za uresničitev prometnih infrastruktur in drugih obveznosti, predvidenih po Osimskem sporazumu med Italijo in Jugoslavijo iz leta 1975 v krogih Slovenske skupnosti poudarjajo, da gre v bistvu za ukrepe, ki so logična posledica denarne inflacije, zaradi katere so se prvotno določeni zneski izkazali za nezadostne.

Nove sodobne povezave in razna obmejna tovarna postajališča so lahko sama po sebi pozitivne prometne infrastrukture v naši deželi, ker so potrebne za vsestranske pretoke blaga in ljudi, od katerih lahko Trst in njegovo pristanišče imata znatno korist.

Toda poleg te pozitivne plati zadnjih vladnih ukrepov moramo kot Slovenci ponovno ugotoviti, da vse omenjene infrastrukture posredno ali neposredno prizadenejo ozemlje, na katerem živi naša narodna skupnost, na kar pa vlada in vsedržavne stranke kratkoročno pozabljajo. Zato se naši ljudje ob vsem tem sprašujejo, po kakšnih kriterijih pristojne ustanove izdelujejo zadevne načrte, ki tudi po nepotrebnem uničujejo velikanske površine dragocenega ozemlja, ki je povečini last pripadnikov slovenske manjšine. Sprašujejo se tudi, kako je to, da je denar za vse mogoče načrte in pobude, ko pa je treba pošteno plačati zasejena zemljišča, in tudi prizadeti manjšinski skupnosti kot takšni priznati ustrezno odškodnino, se vsi izgovarjajo, da ne morejo pomagati.

Ob vsem tem se SSK sprašuje, kdaj bo vlada že enkrat začela globalno uresničevati Osimske sporazume, in sicer tudi določila glede zaščite slovenske narodnostne skupnosti. Nič nimamo proti temu, da vlada tudi finančno podpira kulturne dejavnosti italijanske etnične skupine v Jugoslaviji, toda enako načelo bi moralo veljati tudi glede slovenske manjšine v Italiji, pripominja tajništvo SSK v zvezi z zadnjimi vladnimi ukrepi glede finansiranja nekaterih prometnih objektov na ozemlju naše dežele ter kulturnih dejavnosti italijanske manjšine v Istri in ohranitve njenih zgodovinskih spomenikov.

Izraelski minister v Rimu

Kar šest dni se je v Rimu mudil izraelski zunanji minister Jicak Samir, ki je v to mesto pozval na poročanje veleposlanike iz zahodnoevropskih držav. V Rimu se je sestal tudi s predsednikom italijanske vlade Spadolinjem, z zunanjim ministrom Colombom in s papežem Janezom Pavlom II. S Spadolinjem se je pogovarjal o sodelovanju držav Evropske gospodarske skupnosti pri sestavi mirovnih sil na Sinaju in o gospodarskem sodelovanju med Izraelom in EGS po vstopu Španije in Portugalske v to organizacijo.

Colombo, ki se je v soboto zvečer vrnil z obiska na Bližnjem vzhodu, je vzel od Samirja na znanje njegovo izjavo, da bo izraelske čete do 26. aprila popolnoma

zapustile Sinajski polotok. »Za Italijo — je dejal Colombo — je ta umik prvi korak k miru.« Ni pa pohvalil Samirja zaradi enostranske priključitve Golanskega višavja Izraelu. »Z dovršenimi dejstvi se ne pospešuje pogajanje, mu je očital. Ta pa je suho odgovoril: »Golani ostane naš, ker se Sirija z nami o tem noče razgovarjati.«

Tudi pri papežu je Samir bolj slabo opravil. Sv. oče je poudaril, da bo mogoče doseči mir na Bližnjem vzhodu le v primeru, če bodo pogajanja začela vse strani, tudi Palestince, ki pa jih je Samir molče prešel. Papež je ponovil svojo misel, da mora biti Jeruzalem mednarodno mesto, kar se pa tiče Golana, »se je treba držati mednarodnih dogovorov in jih spoštovati«. Značilno za ta pogovor je bilo, da je o njem vatikanski tiskovni urad izdal zelo dolgo poročilo.

OD TEDNA DO TEDNA

Udarci in protiudarci v svetu terorizma

V Rimu je v sredo 6. januarja prišlo do novega terorističnega zločina, katerega žrtev je postal 41-letni kvestor Nicola Simone. Zločinec ga je težko ranil v glavo, vendar je upanje, da se bo od ran opomogel. Pri napadu je kvestorju uspelo napadalca raniti, ko je na napad odgovoril z revolverjem.

Tri dni nato pa je v istem mestu protiteroristični oddelek odkril tri skrivališča rdečih brigad ter zaplenil veliko količino orožja in dokumentov. Pa še več: uspelo mu je aretirati bivšega univerzitetnega profesorja kriminologa v Firencih 40-letnega Giovanni Senzanija, ki naj bi bil idejni vodja teroristov in devet njegovih pajdašev. Ta skupina je ugrabila sodnika D'Urta in demokratskega politika Cirilla, dva od njih pa sta ubila brata skesanega terorista Pecija Roberta.

■ Italijanski zunanji minister Colombo je preživel pet dni na Bližnjem vzhodu. Najprej se je za kratak čas ustavljal v Kairu, kjer je egipčevskemu zunanjemu ministru potrdil odločitve, da bodo italijanske čete po umiku Izraela s Sinaja z drugimi mednarodnimi silami jamčile meje med Izraelom in Egiptom. V Riadu v Saudski Arabiji je dobil zagotovilo, da bo ta država, ki že pokriva tretjino italijanskih naftnih potreb, še povečala svoj doprinos, v zamejo pa naj bi Italija okrepila izvoz tehnologije in industrijskega blaga. V Jordaniji pa se je Colombo sestal s kraljem Husseinom. Pohvalil je umerjenost in realizem politike jordanske vlade v zadržanju do bližnjezhodne krize. Obenem pa je kralj ponovno obsodil dogovor v Camp Davidu, ki je pripomogel do miru med Izraelom in Egiptom.

ZVEZA CERKVENIH PEVSKIH ZBOROV - Trst
prireja v nedeljo 17. januarja ob 16. uri na Mirenskem Gradu

Božični koncert

Nastopajo mešani, ženski in otroški zbor ob spremljavi instrumentalnega kvarteta. Dirigent prof. H. Mamolo.

Sestanek pokrajinskega tajništva SSK v Gorici

Tajništvo je v sredo 6. januarja pod predsedstvom Marjana Terpina razpravljalo o sedanjem položaju v goriški pokrajinski upravi ter se zavzelo za vedno večjo prisotnost SSK v teh javnih krajevnih upravah. To pa pomeni, da mora biti slovenska stranka prisotna tudi v raznih upravnih komisijah, in to ne zavoljo iskanja kakih zaželenih mest, temveč zato, da lahko v teh zagovarja interese in pravice slovenskih ljudi in potrebe celotne naše narodne skupnosti.

V tem okviru je tajništvo vzelo s posebnim zadovoljstvom na znanje izvolitev svojega predstavnika v upravni odbor konzorcija nove obmejne postaje in avtoporta v Gorici. SSK bo v tem odboru kot eden izmed predstavnikov goriške občine zastopal Ivan Terpin, ki je zaradi svojega trgovskega udejstvovanja gotovo tudi strokovno jamstvo za to posebno mesto. Goriška občina je namreč v ta upravni svet izvolila sedem predstavnikov strank sedanje večine, namreč DC, PSDI, PSI, SSK in PRI.

Nadalje je pokrajinsko tajništvo SSK obravnavalo razne druge probleme. Dotaknilo se je tudi sedanjega razvoja na deželni ravni, ko še ni gotovo, ali se bo obstoječa večina DC-PSI-PRI razširila še na stranke PSDI-PLI-SSK.

Božič in novo leto v Števerjanu in na Jazbinah

Prisrčna domačnost, veselo upanje in jeklena volja korajžno zajadrti v novo leto bi lahko bile oznake za razpoloženje v Števerjanu in na Jazbinah proti koncu leta in v prvih akordih novega.

Brez božične devetnevice bi v sivi števerjanski cerkvi, ki vsak dan kriči po novem bellu, verjetno ne dali prave intonacije božičnemu veselju. Kralja, ki prihaja, pridite molimo. Duhovna zbranost, pripravlanje jaslic v cerkvi, ki po zaslugi in iznajdljivosti Markota Cernica trdo posegajo v resničnost trenutka in hočejo zarezati človeku v srce svoje sporočilo.

Domače sproščena in doživeta božičnica otrok, ki so tako upajoče pričakovali sneg, jaslice na osnovni šoli, pa božičnica otrok v vrtcu, vse je poudarjalo lepoto otroškega veselja, ki se je preneslo v družine k materam in očetom.

Polnočnica je bila pravo doživljanje prihoda Jezusa v vsako dušo posebej še zato, ker smo sadove sv. maše darovali za brate Poljake. Slovesno pritrkovanje zvonov, lepo pripravljena maša, pevci, organista v Števerjanu in na Jazbinah, ki sta hotela iztrgati iz instrumentov in pevcev vso lepoto božičnih pesmi, so krepko oznanjali: Dete nam je rojeno, Sin nam je dan.

Vse to nas je popeljalo proti koncu leta. Seveda marljivi števerjanci nismo samo praznovali. Ze pred prazniki se je začelo delo pri obnavljanju župnišča. Pridne roke zidarjev Lojzeta, Brunota in Florjana so odločno začrtale podobno obnavljanje župnišča, ki bo seve zahtevalo podporo vseh župljanov dobre volje.

Verjetno je najtežje pričarati celotno podobo zadnjega dneva in najdaljše noči konca starega leta. Mladinci so dali delež k tej podobi s silvestrovanjem v župnijskem domu. Del prihodka so darovali za obnovo župnišča. Albin Hlede, ki je prevzel zvonjenje v Števerjanu, je vsem naznanil konec starega in začetek mladega leta z zvonovi, ki so kar nekako veseleje zaigrali staro melodijo.

Jutro je bilo precej zaspano, pa so nekateri le ohranili v spominu, da je treba na dan novega leta nekoliko v cerkev stopiti. Sicer malce utrujeno, a vendar s korajžo so božične pesmi mladinskega zbora pokazale mlademu letu sveži mladi obraz. Konec seveda ne bi bil pravi, če ne bi pričakovali še tretji svetli večer pred praznikom Gospodovega razglasenja.

Popoldne, na praznik sv. Treh kraljev, smo pripravili božičnico. Posebej so se potrudili voliči in verovice z božično igrico. Novoletna tombola pa je zanesila v vseh tekmovalno mrzlico, saj so vsi hoteli prvo nagrado: domači pršut. Čeprav nas je ogrelo tekmovalje, nismo hoteli zamuditi bo-

žičnega kresa, ki je prižgal domačo pesem in prijateljstvo vseh, ki čutimo med seboj in vsem oznanjamo to lepoto. Da bi vse to res seglo v naša srca in nas ogrevalo skozi vse leto! - E.

Peč

V soboto 9. januarja smo se zadnjič poslovili od domačina Oskarja Marušiča. Umril je v 52. letu življenja. Ze več let je pokojnik trpel za posledicami avtomobilske nesreče. Pomagal si je z berglami, da se je lahko premikal. Bil je trdna kmečka korenina in vedno korajžen, čeprav v hudih težavah in tegobah.

Sestri Jožici izrekamo ob tej težki izgubi občuteno sožalje, pokojnemu Oskarju pa želimo miren počitek v domači zemlji.

Iz Beneške Slovenije

Dan emigranta in beneške kulture

Tudi letos se je dvorana Ristori v Ceda- tu v nedeljo 10. januarja napolnila z beneškimi Slovenci, ki so hoteli z Dnevom emigranta opozoriti na svoje probleme in manifestirati za svoje pravice. Prišlo je tudi mnogo javnih delavcev s tostran in onstran meje.

Prireditve je odprl z nekaj poskočnimi harmonikar Lizo Juša, nato sta nastopila zabavni ansambel in pevski zbor »Pod lipo« iz Barnasa. O pomenu emigrantskega dneva in o sedanjem političnem položaju v Benečiji, zlasti o pričakovanih njenega prebivalstva je spregovoril predsednik mladinskega odbora SKGZ za vidensko pokrajino prof. Mavricij Namor. Socialistični poslanec Loris Fortuna pa je zatrdil, da se za Slovence in Furlane marsikaj obrača na bolje. Pri tem je omenil razpravo v poslanski zbornici in senatu o zakonskem osnutku, ki določa 2.350 milijard lir za razvoj naše dežele ter govoril o obvezi vlade in parlamenta, da se v tem letu uresniči zahteve slovenske manjšine.

Sledila je predstava Beneškega gledališča »Same prauce«. V njej je nastopilo kar 40 mladih. Besedilo je napisal Luciano Chiabudini. V igri nastopa kmet, ki se mora spoprijeti z grofom in birokracijo, ko ga zadene gospodarska kriza pa mu uspe oba ugnati. Nauk igre: zanesi se le na lastne sile!

V KRMINU bo v nedeljo 17. januarja ob 18.45 v glavni cerkvi (duomo)

KONCERT BOŽIČNIH PESMI

ki jih bosta izvajala zbor ob Sv. Antona v Trstu in možki zbor Krmin-Plešivo. Koncert organizira društvo »Anton Gregorčič« iz Gorice.

OBVESTILA

Koncert božične glasbe. V cerkvi sv. Jurija v Ločniku bosta nastopila v soboto 16. januarja ob 20.30 z zbora »La coral di Lucinis« iz Ločnika in »Ars Musica« iz Gorice pod vodstvom Franca Valentinsiga ter predvajala božično glasbo. Na orglah bo pevec spremljal prof. H. Bergant, ki bo izvedel tudi nekaj samostojnih orgelskih skladb.

Opčine. V soboto 16. januarja bo ob 20. uri v Finžgarjevem domu nastopila mladinska dramska skupina šentjacobskega kult. društva z igrico »Koledniki«. Prisrčno vabljeni!

V Borštu v nedeljo 17. januarja obhajajo praznik župnijskega zavetnika sv. Antona. Ob 8.30 in ob 10.30 bo sv. maša, ob 15.30 pa slovesne večernice.

Društvo slov. izobražencev v Trstu vabi na predavanje, ki bo v ponedeljek 18. januarja ob 20.15. Govoril bo Marko Tavčar o vlogi slovenske duhovščine na Primorskem med fašističnim preganjanjem.

Na pobudo Slov. Vincencijeve konference v Trstu bo v četrtek 21. januarja ob 17. uri v rojanski župnijski cerkvi sv. maša za duhovne poklice.

Zahvala

Zelo številni udeleženci koncerta božičnih pesmi v stolnici sv. Justa v nedeljo 10. januarja se toplo zahvaljujejo za odlični koncert, ki ga je vodil prof. Mamolo, Zvezi cerkvenih pevskih zborov, požrtvovalnim pevcem, otroškemu zboru, instrumentalnemu ansamblu in zlasti pevovodju prof. Humbertu Mamolu. Obenem čestitajo vsem živim skladateljem in pesnikom. Skladatelj Ubald Vrabec nas je z besedilom V. Beličiča, Ljubke Sorlijeve in Z. Ocvirka dvignil v božično razpoloženje, pisatelj Alojz Rebula pa nam je s svojim priložnostnim govorom vtil novega ponosa in volje za širjenje Kristusove blagovesti. Nasvidenje prihodnjo nedeljo 17. januarja na Mirenskem Gradu!

Protest iz Kanalske doline

Ze več mesecev ne slišimo radia Trst A. Upali smo, da bomo vsaj za božič prislutili našim božičnim pesmim. Pa smo bili tudi v tem okrajšani. Če ne bi bilo slovenskih radijskih oddaj v Avstriji, bi sploh ne vedeli, da se še kje pojo slovenske božične pesmi.

Poduredništvo Katoliškega glasa v Trstu prosi naj bi ne pošiljali denarnih nakazil za Katol. glas na Vicolo delle Rose 7 v Trstu, ampak naravnost na upravo Katol. glasa v Gorici, Riva Piazzutta 18.

DAROVI

Za Katoliški glas: Ana Brezigar ob 23-letnici možev smrti 22.000; Vinko Levstik, Rim 50.000; Bruna Petruša 3.000; Minka Zvokelj 6.000; Mimi Hrobat 6.000; Cilka Kovač ob sedmi obletnici sestrine smrti 12.000; Julka Brajnik, Standrež v zahvalo Materi božji 6.000; Zora Rožič 11.000; Julči Breljih 6.000; Vida Leghissa 5.000; N. N., Mačkolje 10.000; Mara Grmek za katoliški tisk 20.000 lir.

Za cerkev v Števerjanu: Albin Hlede 60.000; Ada Gabrovec 200.000; Anka Černic 100.000; Felicita Gabrovec 100.000; Edi Hlede 100.000; N. N. 100.000; Mladinski krožek 250.000; Zora Rožič v spomin pok. moža 10.000 lir.

Za cerkev na Jazbinah: Zdravko Klanjšček 70.000 lir.

Za cerkev na Opčinah: Karlo Malalan v spomin na svoje pokojne 50.000; Viktorija in družina Mario Sosič 20.000; Zofija Gorup v spomin na svakinjo Kati 20.000; družina Gorup v spomin na ženo in mambo Kati 15.000 lir.

Za cerkev na Ferlugih: Albert-Pino Maver 20.000; družina Čok v spomin na Ivana Čok 5.000; Irena Maver-Tonelli v spominu na teto Kati Trebec-Gorup 5.000; Giacomo Bellafontana 2.000; Anica Ferluga 2.000; Regina Markon 50.000; Pavla Gec za ogrevanje 20.000 lir.

Za cerkev na Banah: Zofija Gorup v spomin na svakinjo Kati 10.000; Bernarda Krevatin v spomin na mater Tončko za ogrevanje 10.000 lir.

Regina Markon, Ferluga: za sklad Katol. glasa in za Mladiko po 25.000 lir.

Za cerkev na Padričah: Eda Kalc, Padriče v spomin Siljota Grgič 15.000; osem družin je pretekli teden darovalo 247.000 lir.

Za Slomškov dom v Bazovici: sestrična Vilma z družino v spomin Siljota Grgič 10.000; Ivanka Knez, Trst 30.000 lir.

Za orgle v Bazovici: Pepka Grgič 10.000; Stefaniya Grgič 5.000; Meri Ozbič z družino v spomin Benedikta Križmančič 5.000; v spomin Stefanije Križmančič hči Marija in mati Marija vsaka po 10.000 lir.

Za Marijin dom v Rojanu: Katarina Bole 50.000 lir.

Ob 30-letnici abonmaja na časopis Katoliški glas: Andrej Tomšič, Trst v njegov tiskovni sklad 20.000 lir.

D. H., Trst: v svetla spomin Lipčeta Grivškega (Filipa Terčelja) za Katol. glas 20.000 in za goriške revice 30.000 lir.

Za Marijin dom v ul. Risorta 3, Trst: Rafaela Tomadin 10.000; Meri Parenzan 50.000; Jožefa Šemec 100.000; Anica Perat nameste cvetja na grob Jožefa Mlač 20.000; duhovnik Lino Cocci 1.000.000 lir.

Marija in Marko Udovič, Trst: za Katol. glas in za Mladiko po 25.000 lir.

N. N., Trst: za katedralo v Skopju 30.000 in za lačne po svetu 20.000 lir.

Angela Krebelj: za Katol. glas 5.000 in za lačne po svetu 6.000 lir.

Nomesto cvetja na grob Lazarja Slavec: Lojza Slavec za župnijsko cerkev v Mačkoljah 10.000 in za cerkveni pevski zbor 5.000; L. S. v isti namen v spomin strica Lazarja za Slovenski šopek 20.000; družina Rehar za PD Mačkolje 20.000 lir.

Za pevski zbor PD Mačkolje: žena Bruna in otroci ob pogrebu moža in očeta Lazarja Slavca 100.000; Jolanda Žerjal nameste cvetja na grob stricu Lazarju 10.000 lir.

V spomin na pok. brata Lazarja: Karlina Slavec za Katol. glas in zbor Slovenski šopek po 10.000 lir.

IZSEL JE

»PASTIRČEK«

ŠT. 4

Za Sv. goro: dobrotnica iz Trsta 100.000 lir.

Za novo cerkev: Anica Vicchi v spomin na pok. škofa Cocolina 12.000 in Stanislav Klanjšček v isti namen 10.000 lir.

Za misijone: Franc Testen, Bela peč 35.000; N. N. 10.000; Marija Fabijan v spomin pok. nadškofa Cocolina 10.000; S. S. 100.000; Neda ob smrti mame Ive Puntar 50.000 lir.

Za lačne po svetu: Lučka z družino nameste cvetja na grob Janka Ciufarina 20.000; Cilka Kovač 10.000; Rudi Pintar 10.000; N. N. 10.000; N. N., Barkovlje 50.000 lir.

Vsem plemenitim darovalcem Bog povrni, rajnim pa daj večni pokoj!

Ljubljanska TV

Spored od 17. do 23. januarja 1982

Nedelja: 12.55 Kutzbühel: Slalom za moške. 15.40 Therese Raquin, francoski film. 20.00 Petrijin venec, nad. 20.55 Banja Luka.

Ponedeljek: 17.05 Zgodovina letalstva. 18.20 Zobozdravstvo. 20.00 Jakov objema trnje, tv drama. 21.15 Kulturne diagrame.

Torek: 17.20 Potovanje škrate Spančkolina. 17.30 Cigarski napravi. 18.00 Ptiči. 19.00 Knjiga. 20.00 Socočanja. 21.05 Slovo od miru, vzahononemška nad.

Sreda: 12.25 in 16.10 Badgastein: Slalom za ženske. 17.40 Padla z neba. 18.10 Pozdravljenja, Makedonija. 18.45 Za pesmijo v Vrnik. 20.00 Rejeanne Padovani, kanadski film.

Četrtek: 17.10 Harmonikarji. 17.30 Kako nastajajo glasbila. 18.00 Kratek film. 18.45 Na sedmi stezi. 20.00 Glasbeni četrtek.

Petek: 17.30 Jelenček. 18.00 Dekliški no net »Carmen«. 18.45 Kako se sporazumevamo. 20.00 Varnost pa taka. 21.10 Filmska kronika 1950.

Sobota: 12.50 Wengen: Smuk za moške. 16.00 Košarka Zadar: Partizan. 17.30 Baron Münchhausen. 18.45 Naš kraj. 20.00 Apartman, ameriški film. 22.00 Zrcalo tedna.

OGLASI

Za vsak mm višine v širini enega stolpca: trgovski 300 lir, osmrtnice 250 lir, k temu dodati 15% davek IVA.

Odgovorni urednik: msgr. Franc Močnik
Tiska tiskarna Budin v Gorici

Izdaja Katoliško tiskovno društvo

Radio Trst A

Spored od 17. do 23. januarja 1982

Nedelja: 9.00 Sv. maša iz župnijske cerkve v Rojanu. 10.30 Nediški zvon. 11.00 Mladinski oder: »Mala čarovnica«. 11.30 Nabožna glasba. 12.00 Narodnostni trenutek. 14.10 Na goriškem valu. 14.40 Sport in glasba ter prenosi z naših kulturnih prireditvev.

Ponedeljek: 8.10 Gospodarska problematika. 9.30 Alternativna prehrana. 10.10 Koncert. 12.00 Kulturni dogodki; kako ti je ime? 13.20 Zborovska glasba. 14.10 Otroški kotiček: Tik-tak. 14.30 Alojz Rebula: »Enej Silvij Piccolomini«. 15.00 Glasbeni ping-pong. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Računalnik v službi človeka.

Torek: 8.10 Domači obrazi. 9.30 Ali ste že prebrali? 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Kulturno pismo; beležka. 14.10 Nastopi gojencev šole GM. 14.55 Naš jezik. 15.00 Glasbeni magazin. 16.00 Koder teče, ondod moči. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Zbor iz Finske. 18.00 Janez Evangelist Krek. 18.45 Priljubljani motivi.

Sreda: 9.30 Alternativna prehrana. 10.10 Koncert. 11.30 Literarni listi. 12.00 Pod Mataturjan; beležka. 13.20 Revija pevskih zborov 1981 v Trstu. 14.10 Otroški kotiček: S knjižne police. 14.30 A. Rebula: »Enej Silvij Piccolomini«. 16.00 Zimske slike. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Slovenska literatura v Italiji. 18.40 Iz beležke Miroslava Košute.

Četrtek: 8.10 Doma in na tujem. 9.30 Psihološki utrinki. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Od Milj do Devina; beležka. 14.10 Mladi pred mikrofonom. 14.55 Naš jezik. 15.00 Jugoslovanski izvajalci. 16.00 Primorska duhovščina pod fašizmom. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Koncert GM. 18.00 Četrkova srečanja. 18.00 Sodobne slovenske novele.

Petek: 8.10 130 let Družbe sv. Mohorja. 9.30 Svet se vrti počasi. 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Na goriškem valu; beležka. 13.20 Četrkova srečanja. 14.10 Otroški kotiček: Kje je napaka? 15.00 Filmska glasba. 16.00 Svet za obzorjem. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Kulturni dogodki. 18.40 Kako ti je ime?

Sobota: 8.10 Tudi starost je lahko lepa. 9.30 Fleši mimogrede... 10.10 Koncert. 11.30 Izbrani listi. 12.00 Oddaja o Režiji; beležka. 14.10 Mladi pisci. 14.30 Poslušali boste. 14.55 Naš jezik. 15.00 Začnimo s črko A. 17.00 Kulturna kronika. 17.10 Mi in glasba. 18.00 Mali oder: »Kaj pa jaz, kaj pa jazz«. 18.45 Vera in naš čas.

duhovnik Janez Eržen

Bil je župnik, ravnatelj Alojzijevejšča, predsednik Katoliškega tiskovnega društva.
Gorica, 12. januarja 1982

ZAHVALA

Ob izgubi predragega moža, očeta, deda in brata

Lazarja Slavca

se iskreno zahvalujemo gg. duhovnikom Fr. Vončini, A. Grmeku in D. Jakominu za opravljeno pogrebno svečanost, vsem sorodnikom, cerkvenim pevcem, darovalcem cvetja in v dobre namene ter vsem, ki so rajnega spremili k zadnjemu počitku.

Družina Slavec

Mačkolje, 6. januarja 1982

KMEČKA BANKA

Ustanovljena leta 1909

GORICA **Korzo Verdi, 51**
Telefon: 84206 - 84207 - 85383
Telefon menjalnice: 83909
Telex 460412 AGRBAN

VSE BANČNE USLUGE MENJALNICA

RAZPOLAGAMO Z VARNOSTNIMI SKRINJICAMI